Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

4 päivänä syyskuuta 2025 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Luonnollisten henkilöiden suojelu henkilötietojen käsittelyssä – Asetus (EU) 2016/679 – Rekisteröidyn oikeudet – 17 artikla – Oikeus tietojen poistamiseen – 18 artikla – Oikeus käsittelyn rajoittamiseen – 79 artikla – Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa – Henkilötietojen lainvastainen käsittely – Oikeussuojakeino, jolla vaaditaan rekisterinpitäjälle kieltoa toteuttaa uusi lainvastainen käsittely tulevaisuudessa – Peruste – Edellytykset – 82 artiklan 1 kohta – Oikeus korvaukseen – Aineettoman vahingon käsite – Korvauksen arviointi – Rekisterinpitäjän tuottamuksen vakavuuden mahdollinen huomioon ottaminen – Kieltomääräyksen saamisen mahdollinen vaikutus

Asiassa C-655/23,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesgerichtshof (liittovaltion ylin yleinen tuomioistuin, Saksa) on esittänyt 26.9.2023 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 7.11.2023, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

IP

vastaan

Quirin Privatbank AG,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Jarukaitis sekä tuomarit N. Jääskinen (esittelevä tuomari), A. Arabadjiev, M. Condinanzi ja R. Frendo,

julkisasiamies: M. Campos Sánchez-Bordona,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet:

– IP, edustajanaan M. Rodenhausen, Rechtsanwältin,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

– Quirin Privatbank AG, edustajanaan F. Buchmann, Rechtsanwalt,

– Euroopan komissio, asiamiehinään A. Bouchagiar ja M. Heller,

kuultuaan julkisasiamiehen 20.3.2025 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL 2016, L 119, s. 1) 17, 18, 79, 82 ja 84 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat luonnollinen henkilö IP ja yhtiö Quirin Privatbank AG ja jossa on kyse tämän henkilön vaatimuksesta yhtäältä kieltää tätä yhtiötä luovuttamasta uudelleen luvatta hänen henkilötietojaan kolmannelle ja toisaalta korvata aineeton vahinko, joka on väitetysti aiheutunut tapahtuneesta tietojen luovuttamisesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Yleisen tietosuoja-asetuksen johdanto-osan 1, 10, 11, 75, 85 ja 146 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”1) Luonnollisten henkilöiden suojelu henkilötietojen käsittelyn yhteydessä on perusoikeus. Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä ’perusoikeuskirja’, 8 artiklan 1 kohdan ja [SEUT] 16 artiklan 1 kohdan mukaan jokaisella on oikeus henkilötietojensa suojaan.

– –

10) Jotta voitaisiin varmistaa yhdenmukainen ja korkeatasoinen luonnollisten henkilöiden suojelu ja poistaa henkilötietojen liikkuvuuden esteet [Euroopan] unionissa, luonnollisten henkilöiden oikeuksien ja vapauksien suojelun tason näiden tietojen käsittelyssä olisi oltava vastaava kaikissa jäsenvaltioissa. Luonnollisten henkilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien suojelua henkilötietojen käsittelyssä koskevien sääntöjen johdonmukainen ja yhtenäinen soveltaminen olisi varmistettava kaikkialla unionissa. – – Lisäksi tässä asetuksessa annetaan jäsenvaltioille liikkumavaraa sääntöjen täsmentämisen suhteen, mukaan lukien henkilötietojen erityisryhmien, jäljempänä ’arkaluontoiset tiedot’, käsittelyä koskevat säännöt. Näiltä osin tällä asetuksella ei suljeta pois jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, jossa määritellään erityisiä käsittelytilanteita koskevat olosuhteet, mukaan lukien niiden edellytysten tarkempi määrittely, joiden täyttyessä henkilötietojen käsittely on laillista.

11) Henkilötietojen suojaaminen tehokkaasti kaikkialla unionissa edellyttää rekisteröityjen oikeuksien sekä henkilötietoja käsittelevien ja henkilötietojen käsittelyä määrittävien velvollisuuksien vahvistamista ja täsmentämistä samoin kuin samantasoisia valtuuksia valvoa henkilötietojen suojaa koskevien sääntöjen noudattamista ja samantasoisia seuraamuksia sääntöjen rikkomisesta jäsenvaltioissa.

– –

75) Nämä todennäköisyydeltään ja vakavuudeltaan vaihtelevat luonnollisten henkilöiden oikeuksiin ja vapauksiin kohdistuvat riskit voivat aiheutua henkilötietojen käsittelystä, joka voi aiheuttaa fyysisiä, aineellisia tai aineettomia vahinkoja, erityisesti jos käsittely saattaa johtaa syrjintään, identiteettivarkauteen tai petokseen, taloudellisiin menetyksiin, maineen vahingoittumiseen, salassapitovelvollisuuden alaisten henkilötietojen luottamuksellisuuden menetykseen, pseudonymisoinnin luvattomaan purkautumiseen tai aiheuttaa muuta merkittävää taloudellista tai sosiaalista haittaa; jos rekisteröidyiltä saatetaan evätä heidän oikeuksiaan ja vapauksiaan tai estää heitä hallitsemasta omia henkilötietojaan; – –

– –

85) Jos henkilötietojen tietoturvaloukkaukseen ei puututa riittävän tehokkaasti ja nopeasti, siitä voi aiheutua luonnollisille henkilöille fyysisiä, aineellisia tai aineettomia vahinkoja, kuten omien henkilötietojen hallitsemiskyvyn menettäminen tai oikeuksien rajoittaminen, syrjintää, identiteettivarkaus tai petos, taloudellisia menetyksiä, pseudonymisoinnin luvaton purkautuminen, maineen vahingoittuminen, salassapitovelvollisuuden alaisten henkilötietojen luottamuksellisuuden menetys tai muuta merkittävää taloudellista tai sosiaalista vahinkoa. – –

– –

146) Rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän olisi korvattava luonnollisille henkilöille vahingot, jotka ovat aiheutuneet tietojenkäsittelystä, jossa on rikottu tätä asetusta. Rekisterinpitäjä tai henkilötietojen käsittelijä olisi vapautettava korvausvelvollisuudesta, jos se osoittaa, ettei se ole millään tavalla vastuussa kyseisestä vahingosta. Vahingon käsite olisi tulkittava laajasti unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella ja tavalla, jossa tämän asetuksen tavoitteet otetaan kaikilta osin huomioon. Tämä ei vaikuta korvausvaatimuksiin, jotka johtuvat unionin oikeuden tai jäsenvaltion lainsäädännön muiden sääntöjen rikkomisesta. Käsittelyllä, jolla rikotaan tätä asetusta, tarkoitetaan myös tietojenkäsittelyä, jossa ei noudateta tämän asetuksen mukaisesti hyväksyttyjä delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä tai tätä asetusta täsmentäviä jäsenvaltion lainsäädännön mukaisia sääntöjä. Rekisteröityjen olisi saatava täysi ja tosiasiallinen korvaus aiheutuneesta vahingosta. – –”

4 Yleisen tietosuoja-asetuksen 1 artiklan, jonka otsikko on ”Kohde ja tavoitteet”, 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tällä asetuksella suojellaan luonnollisten henkilöiden perusoikeuksia ja -vapauksia ja erityisesti heidän oikeuttaan henkilötietojen suojaan.”

5 Kyseisen asetuksen 4 artiklassa, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ’henkilötiedoilla’ kaikkia tunnistettuun tai tunnistettavissa olevaan luonnolliseen henkilöön, jäljempänä ’rekisteröity’, liittyviä tietoja; – –

2) ’käsittelyllä’ toimintoa tai toimintoja, joita kohdistetaan henkilötietoihin tai henkilötietoja sisältäviin tietojoukkoihin joko automaattista tietojenkäsittelyä käyttäen tai manuaalisesti, kuten – – tietojen luovuttamista siirtämällä, levittämällä tai asettamalla muutoin saataville, tietojen yhteensovittamista tai yhdistämistä, rajoittamista, poistamista tai tuhoamista;

– –

7) ’rekisterinpitäjällä’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, viranomaista, virastoa tai muuta elintä, joka yksin tai yhdessä toisten kanssa määrittelee henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset ja keinot;

– –

10) ’kolmannella osapuolella’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, viranomaista, virastoa tai muuta toimielintä kuin rekisteröityä, rekisterinpitäjää, henkilötietojen käsittelijää ja henkilöä, joilla on oikeus käsitellä henkilötietoja suoraan rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän välittömän vastuun alaisena,

– –

12) ’henkilötietojen tietoturvaloukkauksella’ tietoturvaloukkausta, jonka seurauksena on siirrettyjen, tallennettujen tai muuten käsiteltyjen henkilötietojen vahingossa tapahtuva tai lainvastainen tuhoaminen, häviäminen, muuttaminen, luvaton luovuttaminen taikka pääsy tietoihin,

– –”

6 Yleisen tietosuoja-asetuksen II luku, jonka otsikko on ”Periaatteet”, sisältää sen 5–11 artiklan.

7 Mainitun asetuksen 5 artiklassa, jonka otsikko on ”Henkilötietojen käsittelyä koskevat periaatteet”, säädetään seuraavaa:

”1. Henkilötietojen suhteen on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

a) niitä on käsiteltävä lainmukaisesti, asianmukaisesti ja rekisteröidyn kannalta läpinäkyvästi (’lainmukaisuus, kohtuullisuus ja läpinäkyvyys’);

b) ne on kerättävä tiettyä, nimenomaista ja laillista tarkoitusta varten, eikä niitä saa käsitellä myöhemmin näiden tarkoitusten kanssa yhteensopimattomalla tavalla – – (’käyttötarkoitussidonnaisuus’);

c) niiden on oltava asianmukaisia ja olennaisia ja rajoitettuja siihen, mikä on tarpeellista suhteessa niihin tarkoituksiin, joita varten niitä käsitellään (’tietojen minimointi’);

– –

f) niitä on käsiteltävä tavalla, jolla varmistetaan henkilötietojen asianmukainen turvallisuus, mukaan lukien suojaaminen luvattomalta ja lainvastaiselta käsittelyltä sekä vahingossa tapahtuvalta häviämiseltä, tuhoutumiselta tai vahingoittumiselta käyttäen asianmukaisia teknisiä tai organisatorisia toimia (’eheys ja luottamuksellisuus’).

2. Rekisterinpitäjä vastaa siitä, ja sen on pystyttävä osoittamaan se, että 1 kohtaa on noudatettu (’osoitusvelvollisuus’).”

8 Saman asetuksen 6 artiklan, jonka otsikko on ”Käsittelyn lainmukaisuus”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Käsittely on lainmukaista ainoastaan jos ja vain siltä osin kuin vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) rekisteröity on antanut suostumuksensa henkilötietojensa käsittelyyn yhtä tai useampaa erityistä tarkoitusta varten;

– –”

9 Yleisen tietosuoja-asetuksen III luku, jonka otsikko on ”Rekisteröidyn oikeudet”, sisältää asetuksen 12–23 artiklat.

10 Tämän III luvun 3 jaksossa, jonka otsikko on ”Tietojen oikaiseminen ja poistaminen”, olevan 17 artiklan, jonka otsikko on ”Oikeus tietojen poistamiseen (’oikeus tulla unohdetuksi’)”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Rekisteröidyllä on oikeus saada rekisterinpitäjä poistamaan rekisteröityä koskevat henkilötiedot ilman aiheetonta viivytystä, ja rekisterinpitäjällä on velvollisuus poistaa henkilötiedot ilman aiheetonta viivytystä, edellyttäen että jokin seuraavista perusteista täyttyy:

– –

c) rekisteröity vastustaa käsittelyä 21 artiklan 1 kohdan nojalla eikä käsittelylle ole olemassa ensisijaista perusteltua syytä tai rekisteröity vastustaa käsittelyä 21 artiklan 2 kohdan nojalla;

d) henkilötietoja on käsitelty lainvastaisesti;

– –”

11 Myös asetuksen 3 jaksossa olevan 18 artiklan, jonka otsikko on ”Oikeus käsittelyn rajoittamiseen”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Rekisteröidyllä on oikeus siihen, että rekisterinpitäjä rajoittaa käsittelyä, jos kyseessä on yksi seuraavista:

– –

b) käsittely on lainvastaista ja rekisteröity vastustaa henkilötietojen poistamista ja vaatii sen sijaan niiden käytön rajoittamista;

c) rekisterinpitäjä ei enää tarvitse kyseisiä henkilötietoja käsittelyn tarkoituksiin, mutta rekisteröity tarvitsee niitä oikeudellisen vaateen laatimiseksi, esittämiseksi tai puolustamiseksi;

– –”

12 Yleisen tietosuoja-asetuksen VIII luku, jonka otsikko on ”Oikeussuojakeinot, vastuu ja seuraamukset”, sisältää asetuksen 77–84 artiklan.

13 Yleisen tietosuoja-asetuksen 77 artiklan otsikko on ”Oikeus tehdä kantelu valvontaviranomaiselle”, ja asetuksen 78 artiklan otsikko on ”Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin valvontaviranomaista vastaan”.

14 Mainitun asetuksen 79 artiklan, jonka otsikko on ”Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin rekisterinpitäjää tai henkilötietojen käsittelijää vastaan”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jokaisella rekisteröidyllä on oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, jos hän katsoo, että hänen tähän asetukseen perustuvia oikeuksiaan on loukattu sen takia, ettei hänen henkilötietojensa käsittelyssä ole noudatettu tätä asetusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta käytettävissä olevien hallinnollisten muutoksenhakukeinojen tai muiden kuin oikeudellisten oikeussuojakeinojen käyttöä, mukaan lukien 77 artiklaan perustuva oikeus tehdä kantelu valvontaviranomaiselle.”

15 Yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklassa, jonka otsikko on ”Vastuu ja oikeus korvauksen saamiseen”, säädetään seuraavaa:

”1. Jos henkilölle aiheutuu tämän asetuksen rikkomisesta aineellista tai aineetonta vahinkoa, hänellä on oikeus saada rekisterinpitäjältä tai henkilötietojen käsittelijältä korvaus aiheutuneesta vahingosta.

– –

3. Rekisterinpitäjä tai henkilötietojen käsittelijä on vapautettava vastuusta 2 kohdan nojalla, jos se osoittaa, ettei se ole millään tavoin vastuussa vahingon aiheuttaneesta tapahtumasta.

– –”

16 Asetuksen 83 artiklan, jonka otsikko on ”Hallinnollisten seuraamusmaksujen määräämisen yleiset edellytykset”, 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”– – Kun päätetään hallinnollisen seuraamusmaksun määräämisestä ja hallinnollisen seuraamusmaksun määrästä, kussakin yksittäisessä tapauksessa on otettava asianmukaisesti huomioon seuraavat seikat:

a) rikkomuksen luonne, vakavuus ja kesto huomioon ottaen kyseisen tietojenkäsittelyn luonne, laajuus tai tarkoitus, sekä niiden rekisteröityjen lukumäärä, joihin rikkomus vaikuttaa, ja heille aiheutuneen vahingon suuruus;

b) rikkomuksen tahallisuus tai tuottamuksellisuus;

c) rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän toteuttamat toimet rekisteröidyille aiheutuneen vahingon lieventämiseksi;

– –

k) mahdolliset muut tapaukseen sovellettavat raskauttavat tai lieventävät tekijät, kuten rikkomuksesta suoraan tai epäsuorasti saadut mahdolliset taloudelliset edut tai rikkomuksella vältetyt tappiot.”

17 Mainitun asetuksen 84 artiklan, jonka otsikko on ”Seuraamukset”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on säädettävä muista tämän asetuksen rikkomisesta aiheutuvista seuraamuksista erityisesti niitä tilanteita varten, joihin ei sovelleta 83 artiklan mukaisia hallinnollisia seuraamusmaksuja, sekä toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Tällaisten seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.”

Saksan oikeus

18 Saksan liittotasavallan perustuslain (Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland), joka on annettu 23.5.1949 (BGBl. 1949 I, s. 1), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa, 2 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Jokaisella on oikeus kehittää vapaasti persoonallisuuttaan, kunhan hän ei loukkaa muiden henkilöiden oikeuksia, perustuslaillista järjestystä tai moraalin vaatimuksia.”

19 Siviililain (Bürgerliches Gesetzbuch), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa (jäljempänä BGB), 253 §:ssä, jonka otsikko on ”Aineeton vahinko”, säädetään seuraavaa:

”1) Muusta kuin varallisuusvahingosta voidaan vaatia rahamääräistä korvausta vain laissa määritellyissä tapauksissa.

2) Jos korvausta on suoritettava ruumiinvammasta taikka terveyden, vapauden tai seksuaalisen itsemääräämisoikeuden loukkaamisesta, myös muusta kuin varallisuusvahingosta voidaan vaatia kohtuullista rahamääräistä korvausta.”

20 BGB:n 823 §:ssä, jonka otsikko on ”Vahingonkorvausvelvollisuus”, säädetään seuraavaa:

”1) Se, joka tahallisesti tai huolimattomuudesta vahingoittaa tai loukkaa toisen henkeä, kehoa, terveyttä, vapautta, omaisuutta tai jotakin muuta oikeutta lainvastaisesti, on velvollinen korvaamaan aiheuttamansa vahingon toiselle.

2) Sama velvollisuus koskee sitä, joka rikkoo toisen suojaamiseksi säädettyä lakia. Jos lain sisällön perusteella sen rikkominen on mahdollista myös ilman tuottamusta, korvausvelvollisuus on vain siinä tapauksessa, että kyse on tuottamuksesta.”

21 BGB:n 1004 §:n, jonka otsikko on ”Lopettamisen ja kieltämisen vaatimista koskeva oikeus”, 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Jos omistusoikeutta häiritään muusta syystä kuin hallinnan menettämisen tai pidättämisen johdosta, omistaja voi vaatia häiriön aiheuttajaa lopettamaan kyseessä olevan toiminnan. Jos on pelättävissä, että häiriö jatkuu, omistaja voi nostaa kieltokanteen.”

22 Ennakkoratkaisupyynnön mukaan BGB:n 1004 §:ää sovelletaan pääasian menettelyssä analogisesti kyseisen lain 823 §:n 1 momentissa tarkoitettuun ehdottomien oikeuksien loukkaamiseen tai sen 2 momentissa tarkoitettuun toisen suojaamiseksi tarkoitetun lain rikkomiseen.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

23 Pääasian valittaja haki ammatillisen sosiaalisen online-verkoston välityksellä työtä Quirin Privatbankista, joka on Saksan oikeuden mukaan perustettu yhtiö. Tämän jälkeen eräs yhtiön työntekijä käytti kyseisen verkoston sähköpostipalvelua lähettääkseen kolmannelle, joka ei osallistunut työhönottomenettelyyn, ainoastaan pääasian valittajalle tarkoitetun viestin, jossa hän ilmoitti viimeksi mainitulle hänen palkkatoiveensa hylkäämisestä ja ehdotti hänelle toisenlaista palkkiota (jäljempänä kyseinen viesti). Tämä kolmas henkilö, joka tunsi pääasian valittajan, koska oli aikaisemmin työskennellyt hänen kanssaan, välitti viestin tälle ja kysyi, etsikö tämä uutta työpaikkaa.

24 Pääasian valittaja nosti Landgericht Darmstadtissa (Darmstadtin alueellinen alioikeus, Saksa) kanteen, jossa hän vaati, että yhtäältä Quirin Privatbankia kielletään käsittelemästä hänen työhönottomenettelyyn liittyviä henkilötietojaan tavalla, jolla toistettaisiin niiden kyseisen viestin lähettämisestä johtuva luvaton luovuttaminen, ja toisaalta se velvoitetaan maksamaan hänelle vahingonkorvausta kyseisestä tapahtumasta väitetysti aiheutuneesta aineettomasta vahingosta. Hän väitti lähinnä, että vahinko johtui hänelle siitä aiheutuneista huolista, että ainakin yhdellä kolmannella henkilöllä, joka tunsi hänet ja työskenteli samalla alalla kuin hän, on ollut mahdollisuus välittää nämä luottamukselliset tiedot entisille tai mahdollisille työnantajille, saada etua häneen nähden mahdollisessa työhönoton kilpailutilanteessa ja havaita hänelle palkkaneuvotteluissa epäonnistumisesta aiheutuva nöyryytys.

25 Ensimmäisen asteen tuomioistuin kielsi 26.5.2020 antamallaan tuomiolla Quirin Privatbankia jatkamasta kanteessa tarkoitettuja toimia ja velvoitti sen maksamaan pääasian valittajalle 1 000 euron suuruisen vahingonkorvauksen korkoineen. Quirin Privatbank valitti tästä tuomiosta.

26 Oberlandesgericht Frankfurt (osavaltion ylioikeus, Frankfurt, Saksa) muutti osittain mainittua tuomiota 2.3.2022 antamallaan tuomiolla. Se katsoi, että pääasian valittajalla oli yleisen tietosuoja-asetuksen 17 artiklan 1 kohdan nojalla oikeus vaatia, että Quirin Privatbankia kielletään käsittelemästä hänen henkilötietojaan tulevaisuudessa kyseisen viestin kaltaisessa muodossa ja että tältä osin oli olemassa uusimisvaara. Toisaalta se hylkäsi kyseisen asetuksen 82 artiklan mukaisen vahingonkorvausvaatimuksen sillä perusteella, että henkilötietojen suojaa koskevia sääntöjä oli tosin rikottu, koska tällaisia tietoja oli siirretty kolmannelle, jota asia ei koskenut, mutta pääasian valittaja ei kuitenkaan ollut esittänyt näyttöä tosiasiallisesta vahingosta, ja että vaikka oletettaisiin hänen kokeneen nöyryytystä, sitä ei voitu pitää aineettomana vahinkona.

27 Pääasian valittaja ja Quirin Privatbank tekivät kumpikin tästä tuomiosta Revision-valituksen Bundesgerichtshofiin (liittovaltion ylin yleinen tuomioistuin, Saksa), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin. Ensiksi mainittu pysyttää kyseisessä tuomioistuimessa alkuperäiset vaatimuksensa, kun taas toiseksi mainittu vaatii niiden hylkäämistä kokonaisuudessaan.

28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että pääasian valittajan riitauttamat toimet kuuluvat yleisen tietosuoja-asetuksen soveltamisalaan. Se toteaa, että nämä toimet ovat rekisteröidyn ”henkilötietojen käsittelyä” ja että Quirin Privatbank on kyseisen asetuksen 4 artiklan 1, 2 ja 7 alakohdassa tarkoitettu ”rekisterinpitäjä”. Sen mukaan on kiistatonta, että

mainituilla toimilla, jotka toteutettiin siirtämällä tällaisia tietoja luvattomasti yleisen tietosuoja-asetuksen 4 artiklan 10 alakohdassa tarkoitetulle ”kolmannelle osapuolelle”, on rikottu asetuksen säännöksiä ja että ne ovat lainvastaisia sen 6 artiklan 1 kohdan nojalla muun muassa sen vuoksi, että pääasian valittaja ei ollut antanut niihin suostumustaan.

29 Kyseinen tuomioistuin tiedustelee ensinnäkin, annetaanko yleisessä tietosuoja-asetuksessa henkilölle, jonka henkilötietoja on käsitelty lainvastaisesti, oikeus vaatia rekisterinpitäjää pidättäytymään uusimasta tätä käsittelyä myös silloin, kun henkilö ei vaadi tietojensa poistamista. Kun otetaan huomioon kansallinen oikeuskäytäntö ja tätä aihetta koskeva oikeuskirjallisuus, mainittu tuomioistuin tiedustelee, voiko tämä oikeus, jota se täsmentää käytettävän täysin ennaltaehkäisevästi, perustua asetuksen 17 artiklaan, joka koskee oikeutta tietojen poistamiseen, sen 18 artiklaan, joka koskee oikeutta käsittelyn rajoittamiseen, mainitun asetuksen 79 artiklaan, joka koskee oikeutta tehokkaisiin tuomioistuimessa käytettäviin oikeussuojakeinoihin rekisterinpitäjää tai henkilötietojen käsittelijää vastaan, tai mihin tahansa muuhun saman asetuksen säännökseen.

30 Toiseksi siinä tapauksessa, että näihin kysymyksiin vastataan myöntävästi, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii määrittämään Saksan liittotasavallan perustuslain 2 §:ään ja BGB:n 823 ja 1004 §:n soveltamiseen yhdessä perustuvan oman oikeuskäytäntönsä huomioon ottaen yhtäältä, edellyttääkö tällainen oikeus vaatia rekisterinpitäjää pidättäytymään rikkomasta uudelleen yleistä tietosuoja-asetusta uusimisen vaaraa, ja toisaalta, oletetaanko tämän vaaran olevan mahdollisesti olemassa alkuperäisen rikkomisen perusteella.

31 Kolmanneksi siinä käänteisessä tapauksessa, että sen ensimmäisen kysymyksen molempiin osiin vastataan kieltävästi, kyseinen tuomioistuin tiedustelee, seuraako yleisen tietosuoja-asetuksen 79 ja 84 artiklasta, joista ensimmäinen koskee oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa rekisterinpitäjää vastaan ja jälkimmäinen seuraamuksia tämän asetuksen rikkomisesta, että jäsenvaltion tuomioistuimella on oikeus määrätä rekisterinpitäjälle tällainen kielto kansallisten säännösten perusteella ja samalla myöntää rekisteröidylle mainitun asetuksen 17, 18 ja 82 artiklassa säädetyt oikeudet.

32 Neljänneksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä sen johdanto-osan 75 ja 85 perustelukappaleen kanssa, mukaisen vahingonkorvausoikeuden edellytyksiä. Se pohtii erityisesti, millä perusteilla voidaan katsoa, että kyseessä on 82 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ”aineeton vahinko” siinä tapauksessa, että rekisteröity vetoaa ainoastaan kielteisiin tunteisiin, jotka kyseisen tuomioistuimen mukaan ovat jokapäiväiseen elämään kuuluvia yleisiä riskejä.

33 Viidenneksi mainittu tuomioistuin pohtii, onko rekisterinpitäjän tuottamuksen vakavuus otettava huomioon arvioitaessa yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohdan nojalla aineettomasta vahingosta suoritettavaa korvausta. Se täsmentää, että Saksan oikeuden mukaan aineettoman vahingon rahallinen korvaaminen edellyttää muun muassa vahingon aiheuttajan tuottamuksen vakavuuden huomioon ottamista, koska tällä korvauksella on sekä loukatulle henkilölle aiheutuneen vahingon korvaamisen tehtävä että sellaisen hyvityksen tehtävä, joka vahingon aiheuttajan on hänelle suoritettava, BGB:n 253 §:ää koskevan oikeuskäytännön mukaisesti.

34 Kuudenneksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, jos jompaankumpaan sen ensimmäisen kysymyksen kahdesta osasta tai sen kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko rekisteröidyn oikeus vaatia rekisterinpitäjää pidättäytymään rikkomasta

uudelleen yleistä tietosuoja-asetusta merkityksellinen peruste kyseisen asetuksen 82 artiklan 1 kohtaan perustuvasta aineettomasta vahingosta maksettavan korvauksen alentamiselle tai poissulkemiselle, mikä olisi mahdollista Saksan oikeuden mukaan.

35 Näissä olosuhteissa Bundesgerichtshof on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) a) Onko yleisen tietosuoja-asetuksen 17 artiklaa tulkittava siten, että rekisteröidyllä, jonka henkilötietoja rekisterinpitäjä on luovuttanut lainvastaisesti siirtämällä ne, on oikeus vaatia rekisterinpitäjää pidättäytymään siirtämästä näitä tietoja uudelleen lainvastaisesti, jos rekisteröity ei vaadi rekisterinpitäjää poistamaan kyseisiä tietoja?
b) Voiko tällainen kielto-oikeus perustua (myös) yleisen tietosuoja-asetuksen 18 artiklaan tai sen johonkin muuhun säännökseen?

2) Jos ensimmäisen kysymyksen a ja/tai b kohtaan vastataan myöntävästi:
a) Onko unionin oikeudessa annettu kielto-oikeus olemassa vain silloin, kun on pelättävissä, että rekisteröidyn yleisestä tietosuoja-asetuksesta johtuvia oikeuksia loukataan jatkossa uudelleen (uusimisen vaara)?
b) Oletetaanko uusimisen vaaran olevan mahdollisesti olemassa jo tapahtuneen yleisen tietosuoja-asetuksen rikkomisen perusteella?

3) Jos ensimmäisen kysymyksen a ja b kohtaan vastataan kieltävästi:

Onko yleisen tietosuoja-asetuksen 84 artiklaa, luettuna yhdessä 79 artiklan kanssa, tulkittava siten, että kansallinen tuomioistuin voi sen nojalla päättää, että rekisteröidyllä, jonka henkilötietoja rekisterinpitäjä on luovuttanut lainvastaisesti siirtämällä ne, on yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan mukaisesti oikeus saada korvaus aiheutuneesta aineellisesta tai aineettomasta vahingosta ja saman asetuksen 17 ja 18 artiklasta johtuvien oikeuksien lisäksi kansallisten oikeussääntöjen mukaisesti oikeus vaatia rekisterinpitäjää pidättäytymään siirtämästä näitä tietoja uudelleen lainvastaisesti?

4) Onko yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siihen, että henkilölle katsotaan aiheutuneen kyseisessä säännöksessä tarkoitettu aineeton vahinko, riittävät jo pelkät kielteiset tunteet, kuten harmi, suuttumus, tyytymättömyys, huoli ja pelko, jotka sinänsä ovat elämään kuuluva yleinen riski ja kuuluvat usein jokapäiväiseen elämään? Vai edellyttääkö se, että vahingon katsotaan aiheutuneen, näiden tunteiden lisäksi asianomaiselle luonnolliselle henkilölle aiheutuvaa haittaa?

5) Onko yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän tai sen työntekijöiden tuottamuksen aste on merkityksellinen peruste arvioitaessa korvattavan aineettoman vahingon suuruutta?

6) Jos ensimmäisen kysymyksen a tai b kohtaan tai kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että arvioitaessa korvattavan aineettoman vahingon suuruutta voidaan korvauksen määrää alentavana seikkana ottaa huomioon se, että rekisteröidyllä on vahingonkorvausoikeuden ohella kielto-oikeus?”

Ennakkoratkaisukysymykset

Ensimmäinen, toinen ja kolmas kysymys

36 Ensimmäisellä, toisella ja kolmannella kysymyksellään, joita on tarkasteltava yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko yleisen tietosuoja-asetuksen säännöksiä tulkittava siten, että niissä säädetään henkilötietojen laittoman käsittelyn kohteena olevan rekisteröidyn hyväksi tuomioistuimessa käytettävästä oikeussuojakeinosta, jonka avulla hän voi ennaltaehkäisevästi saada kielletyksi rekisterinpitäjältä sen, että se toteuttaa uuden lainvastaisen käsittelyn tulevaisuudessa, jos rekisteröity ei vaadi tietojensa poistamista, ja jos tähän vastataan kieltävästi, estävätkö nämä säännökset jäsenvaltioita säätämästä tällaisesta oikeussuojakeinosta omissa oikeusjärjestyksissään.

37 Lisäksi on huomattava, että unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkitsemiseksi on otettava huomioon sen sanamuodon lisäksi sen asiayhteys sekä sillä säännöstöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa se on (tuomio 4.10.2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

38 Tältä osin on ensinnäkin todettava, että yleinen tietosuoja-asetus perustuu jokaiselle luonnolliselle henkilölle tunnustettuun oikeuteen saada suojaa henkilötietojensa käsittelyssä. Tämä suoja on perusoikeus, joka vahvistetaan perusoikeuskirjan 8 artiklan 1 kohdassa, johon kyseisen asetuksen johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa viitataan. Tavoite taata tämän perusoikeuden tehokkuus varmistamalla korkeatasoinen ja yhtäläinen suoja kaikissa jäsenvaltioissa on mainitun asetuksen soveltamisen lähtökohta, kuten sen 1 artiklasta ja johdanto-osan kymmenennestä perustelukappaleesta ilmenee (ks. vastaavasti tuomio 5.10.2023, Ministerstvo zdravotnictví (Covid-19-mobiilisovellus), C-659/22, EU:C:2023:745, 28 kohta; tuomio 4.10.2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, 28 kohta) ja tuomio 3.4.2025, Ministerstvo zdravotnictví (Oikeushenkilön edustajaa koskevat tiedot), C-710/23, EU:C:2025:231, 29 kohta).

39 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava henkilötietojen käsittelyä koskevia periaatteita ja yleisen tietosuoja-asetuksen 4 artiklan 1 alakohdassa tarkoitetun ”rekisteröidyn” oikeuksia, joista säädetään kyseisen asetuksen II ja III luvussa. Henkilötietojen käsittelyssä on erityisesti noudatettava mainitun asetuksen 5 artiklassa säädettyjä henkilötietojen käsittelyä koskevia periaatteita, ja sen on täytettävä asetuksen 6 artiklassa luetellut lainmukaisuuden edellytykset (ks. vastaavasti tuomio 19.12.2024, K GmbH (Työntekijöiden henkilötietojen käsittely), C-65/23, EU:C:2024:1051, 46 kohta ja tuomio 3.4.2025, Ministerstvo zdravotnictví (Oikeushenkilön edustajaa koskevat tiedot), C-710/23, EU:C:2025:231, 33 kohta).

40 Kuten julkisasiamies on pääasiallisesti todennut ratkaisuehdotuksensa 32, 34 ja 38 kohdassa, perusoikeuskirjan 8 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan oikeus henkilötietojen suojaan, mutta sen 2 kohdassa myös edellytetään, että näiden tietojen käsittelyssä noudatetaan tiettyjä edellytyksiä, mistä kyseisen käsittelyn lainmukaisuus riippuu. Samoin yleisen tietosuoja-asetuksen II luvussa säädettyjen rekisterinpitäjää koskevien velvoitteiden vastineena ovat tässä asetuksessa säädetyt rekisteröidyille myönnetyt erityiset oikeudet. Viimeksi mainituilla on siten oikeus henkilötietojensa lainmukaiseen käsittelyyn, mikä on välitön seuraus kyseiselle rekisterinpitäjälle asetetusta yleisestä velvollisuudesta olla käsittelemättä tällaisia tietoja tavalla, joka ei noudata mainitun asetuksen vaatimuksia.

41 Toiseksi unionin tuomioistuin on toistuvasti todennut, että unionin oikeudesta – perusoikeuskirjan määräykset mukaan lukien – ei seuraa jäsenvaltiolle velvoitetta ottaa käyttöön muita kuin kansallisessa oikeudessa säädettyjä oikeussuojakeinoja, paitsi jos kyseessä olevan kansallisen oikeusjärjestyksen rakenteesta ilmenee, ettei ole olemassa mitään sellaista tuomioistuimessa käytettävää oikeussuojakeinoa, jolla voitaisiin vaikka vain liitännäisestikin varmistaa yksityisillä unionin oikeuden perusteella olevien oikeuksien kunnioittaminen (tuomio 8.5.2025, Barało, C-530/23, EU:C:2025:322, 99 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

42 Nyt käsiteltävässä asiassa on aluksi korostettava, että pääasiassa kyseessä oleva tilanne ei koske kansallisen tuomioistuimen mahdollisuutta määrätä väliaikaisista toimenpiteistä vaan rekisteröidyn mahdollisuutta saada pääasiassa oikeusteitse ehkäisevänä toimena määräys, jolla rekisterinpitäjää kielletään rikkomasta uudelleen näitä oikeuksia.

43 Tältä osin on todettava, että yleisessä tietosuoja-asetuksessa ei ole säännöksiä, joissa säädettäisiin nimenomaisesti tai implisiittisesti, että rekisteröidyllä on – kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo – oikeus saada ennaltaehkäisevästi oikeusteitse kiellettyä henkilötietojen rekisterinpitäjää rikkomasta kyseisen asetuksen säännöksiä tulevaisuudessa, erityisesti toistamasta laitonta käsittelyä. Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 54–69 kohdassa, tällaista oikeutta ei voida johtaa mainitun asetuksen 17 artiklasta eikä 18 artiklasta.

44 Yleisen tietosuoja-asetuksen VIII luvussa säädetään muun muassa oikeussuojakeinoista rekisteröidyn oikeuksien suojaamiseksi silloin, kun häntä koskevia henkilötietoja on käsitelty väitetysti kyseisen asetuksen säännösten vastaisesti. Erityisesti on todettava, että rekisteröity voi vaatia suoraan näiden oikeuksien suojaamista kyseisen asetuksen 77–79 artiklan nojalla, joissa säädetään erilaisista oikeussuojakeinoista, joita kyseinen henkilö voi käyttää samanaikaisesti ja itsenäisesti (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 30.4.2025, Inspektorat kam Visshia sadeben savet, C-313/23, C-316/23 ja C-332/23, EU:C:2025:303, 128 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

45 Yleisen tietosuoja-asetuksen VIII luvun säännösten sanamuodosta ilmenee, ettei yhdessäkään niistä velvoiteta jäsenvaltioita säätämään tämän tuomion 42 kohdassa kuvatun kaltaisesta ennaltaehkäisevästä oikeussuojakeinosta. Erityisesti on todettava, että kyseisen asetuksen 79 artiklan 1 kohdan sanamuodossa säädetään ainoastaan, että jokaisella rekisteröidyllä on oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa, jos hän katsoo, että hänen henkilötietojensa käsittelyssä ei ole noudatettu kyseistä asetusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta käytettävissä olevien hallinnollisten muutoksenhakukeinojen tai muiden kuin oikeudellisten oikeussuojakeinojen käyttöä. Tämän säännöksen sanamuoto ei velvoita jäsenvaltioita säätämään erityisestä oikeussuojakeinosta, joka mahdollistaa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tarkoittaman kaltaisen kieltomääräyksen saamisen ennaltaehkäisevästi oikeusteitse.

46 Kun otetaan huomioon yleisen tietosuoja-asetuksen VIII luvun säännösten sanamuoto ja erityisesti se, että sen 79 artiklan 1 kohdassa annetaan jokaiselle rekisteröidylle oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa, jos rekisteröity katsoo, että hänen kyseiseen asetukseen perustuvia oikeuksiaan on loukattu sen takia, ettei hänen henkilötietojensa käsittelyssä ole noudatettu kyseistä asetusta, ”sanotun kuitenkaan rajoittamatta” muiden hallinnollisten muutoksenhakukeinojen tai muiden kuin oikeudellisten oikeussuojakeinojen käyttöä, on kuitenkin katsottava, että jäsenvaltioita ei estetä säätämästä tällaisesta ennaltaehkäisevästä

oikeussuojakeinosta, jolla pyritään siihen, että rekisterinpitäjää kielletään loukkaamasta näitä oikeuksia uudelleen (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, 53 kohta).

47 Tältä osin on korostettava, että vaikka yleisellä tietosuoja-asetuksella pyritään henkilötietojen suojaa koskevan kansallisen lainsäädännön yhdenmukaistamiseen, joka lähtökohtaisesti on täydellinen, mainitun asetuksen useilla säännöksillä annetaan kuitenkin jäsenvaltioille nimenomaisesti mahdollisuus säätää tiukemmista tai poikkeavista kansallisista täydentävistä säännöistä, jotka jättävät niille harkintavaltaa sen suhteen, miten nämä säännökset voidaan panna täytäntöön (ns. avoimet lausekkeet) (tuomio 4.10.2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

48 Yleisen tietosuoja-asetuksen VIII luvun säännöksissä ei tosin säädetä nimenomaisesti tällaisesta avoimesta lausekkeesta, jossa nimenomaisesti sallittaisiin jäsenvaltioille se, että ne säätävät rekisteröidyn, joka haluaa estää rekisterinpitäjää rikkomasta kyseisen asetuksen aineellisia säännöksiä, mahdollisuudesta nostaa kanne, jotta rekisterinpitäjälle annettaisiin kieltomääräys olla toimimatta näin. Unionin lainsäätäjän tarkoituksena ei kuitenkaan ole ollut yhdenmukaistaa tyhjentävästi oikeussuojakeinoja, jotka ovat käytettävissä mainitun asetuksen säännösten rikkomisen varalta, eikä se etenkään ole evännyt tällaisen kanteen mahdollisuutta (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, 59 ja 60 kohta).

49 Yleisen tietosuoja-asetuksen tavoitteet vahvistavat tämän tulkinnan. Kyseisellä asetuksella pyritään nimittäin, kuten sen johdanto-osan 10 perustelukappaleessa todetaan, varmistamaan yhdenmukainen ja korkeatasoinen luonnollisten henkilöiden suojelu heidän henkilötietojensa käsittelyssä. Lisäksi mainitun asetuksen johdanto-osan 11 perustelukappaleessa todetaan erityisesti, että näiden tietojen suojaaminen tehokkaasti edellyttää rekisteröityjen oikeuksien ja henkilötietoja käsittelevien ja niiden käsittelystä päättävien velvollisuuksien vahvistamista (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, 61 kohta).

50 Rekisteröidyn mahdollisuus nostaa kanne tuomioistuimessa, jotta rekisterinpitäjää kielletään rikkomasta yleisen tietosuoja-asetuksen aineellisia säännöksiä tulevaisuudessa, ei ole ristiriidassa näiden tavoitteiden kanssa, vaan se on päinvastoin omiaan vahvistamaan näiden säännösten tehokasta vaikutusta ja siten tässä asetuksessa tavoiteltua rekisteröityjen suojan korkeaa tasoa heidän henkilötietojensa käsittelyssä. Näin ollen yleisen tietosuoja-asetuksen VIII luvun säännökset eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan rekisteröity voi käyttää tällaista ennaltaehkäisevää oikeussuojakeinoa (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, 62 ja 73 kohta).

51 Tästä seuraa, että yleinen tietosuoja-asetus ei ole esteenä sille, että jäsenvaltion oikeuden säännösten, jotka olisivat sovellettavissa asiaa käsittelevässä kansallisessa tuomioistuimessa, perusteella olisi käytettävissä oikeussuojakeino sellaisen määräyksen saamiseksi, jolla voidaan estää kyseisen asetuksen aineellisten säännösten mahdollinen loukkaaminen muun muassa mahdollisesti toistamalla laiton käsittely.

52 Kaikkien edellä esitettyjen perusteiden perusteella ensimmäiseen, toiseen ja kolmanteen kysymykseen on vastattava, että yleisen tietosuoja-asetuksen säännöksiä on tulkittava siten, että niissä ei säädetä rekisteröidyn, jota henkilötietojen lainvastainen käsittely koskee, hyväksi tuomioistuimessa käytettävästä oikeussuojakeinosta, jonka avulla hän voisi ennaltaehkäisevästi saada kielletyksi rekisterinpitäjältä sen, että se toteuttaa uuden lainvastaisen käsittelyn

tulevaisuudessa, jos rekisteröity ei pyydä tietojensa poistamista. Nämä säännökset eivät kuitenkaan estä jäsenvaltioita säätämästä tällaisesta oikeussuojakeinosta omissa oikeusjärjestyksissään.

Neljäs kysymys

53 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee neljännellä kysymyksellään lähinnä, onko yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kyseiseen säännökseen sisältyvä aineettoman vahingon käsite kattaa kielteiset tunteet, joita rekisteröity kokee sen seurauksena, että hänen henkilötietojaan on siirretty luvattomasti kolmannelle osapuolelle, kuten pelon tai harmin, jotka johtuvat kyseisten tietojen hallinnan menettämisestä, niiden mahdollisesta väärinkäytöstä tai hänen maineensa vahingoittumisesta.

54 Yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos henkilölle aiheutuu kyseisen asetuksen rikkomisesta aineellista tai aineetonta vahinkoa, hänellä on oikeus saada rekisterinpitäjältä tai henkilötietojen käsittelijältä korvaus aiheutuneesta vahingosta.

55 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että koska yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohdassa ei viitata jäsenvaltioiden sisäiseen oikeuteen, kyseisessä säännöksessä tarkoitettu aineettoman vahingon käsite on määriteltävä itsenäisesti ja yhtenäisesti unionin oikeudessa (ks. vastaavasti tuomio 25.1.2024, MediaMarktSaturn, C-687/21, EU:C:2024:72, 64 kohta ja tuomio 4.10.2024, Agentsia po vpisvaniyata, C-200/23, EU:C:2024:827, 139 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

56 Tältä osin unionin tuomioistuin on toistuvasti todennut muun muassa yleisen tietosuoja-asetuksen johdanto-osan 75, 85 ja 146 perustelukappaleen valossa, että pelkkä kyseisen asetuksen rikkominen ei riitä antamaan oikeutta korvauksen saamiseen sen 82 artiklan 1 kohdan nojalla. Aiheutuneen aineellisen tai aineettoman vahingon olemassaolo, mainitun asetuksen säännösten rikkominen sekä vahingon ja rikkomisen välinen syy-yhteys ovat korvauksen saamista koskevan oikeuden kolme välttämätöntä ja riittävää kumulatiivista edellytystä. Näin ollen rekisteröidyn, joka vaatii korvausta aineettomasta vahingosta kyseisen 82 artiklan 1 kohdan perusteella, on näytettävä toteen paitsi tämän asetuksen rikkominen myös se, että rikkomisesta on tosiasiallisesti aiheutunut hänelle tällaista vahinkoa (ks. vastaavasti tuomio 4.5.2023, Österreichische Post (Henkilötietojen käsittelyyn liittyvä aineeton vahinko), C-300/21, EU:C:2023:370, 32, 33, 37 ja 42 kohta; tuomio 4.10.2024, Agentsia po vpisvaniyata, C-200/23, EU:C:2024:827, 140–142 kohta ja tuomio 4.10.2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, 24 ja 25 kohta).

57 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että pääasian valittaja vetoaa aineettoman vahingon, jonka hän väittää kärsineensä kyseisen yleisen tietosuoja-asetuksen rikkomisen vuoksi, osalta lähinnä seuraaviin seikkoihin: ”pelko tietojen välittämisestä edelleen samalla alalla toimiville kolmansille osapuolille, se seikka, että joku henkilö on tietoinen luottamuksellisista seikoista, palkkaneuvotteluissa alakynnessä olemisesta aiheutunut nöyryytys ja se, että kolmannet osapuolet ovat tästä tietoisia”. Kyseinen tuomioistuin tiedustelee, ovatko ”kielteiset tunteet, kuten harmi, suuttumus, tyytymättömyys, huoli ja pelko”, jotka ovat sen mukaan ”elämään kuuluvia yleisiä riskejä”, riittäviä osoittamaan, että kyseessä on tämän asetuksen 82 artiklassa tarkoitettu ”aineeton vahinko”, vai edellytetäänkö, että rekisteröidyn vahinko ylittää nämä tunteet.

58 Tältä osin unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ensinnäkin ilmenee, että yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohta on esteenä kansalliselle oikeussäännölle tai käytännölle, jonka mukaan kyseisessä säännöksessä tarkoitetun ”aineettoman vahingon” korvaaminen edellyttää, että rekisteröidylle aiheutunut vahinko on vakavuudeltaan tietynasteinen. Kyseisessä säännöksessä ei edellytetä, että aineettoman vahingon, johon rekisteröity vetoaa, on ylitettävä tietty vähimmäismäärä, jotta vahinko voidaan korvata (ks. vastaavasti tuomio 4.5.2023, Österreichische Post (Henkilötietojen käsittelyyn liittyvä aineeton vahinko), C-300/21, EU:C:2023:370, 51 kohta ja tuomio 4.10.2024, Agentsia po vpisvaniyata, C-200/23, EU:C:2024:827, 147 ja 149 kohta).

59 Toiseksi, kuten Euroopan komissio on kirjallisissa huomautuksissaan todennut, pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset tilanteet, jotka koskevat henkilötietojen tietoturvaloukkauksesta johtuvaa ”maineen vahingoittumista” tai tällaisten tietojen ”hallitsemiskyvyn menettämistä”, kuuluvat nimenomaisesti yleisen tietosuoja-asetuksen johdanto-osan 75 ja 85 perustelukappaleessa lueteltuihin mahdollisiin vahinkoihin.

60 Unionin tuomioistuin on korostanut erityisesti, että yleisen tietosuoja-asetuksen johdanto-osan 85 perustelukappaleen ensimmäisessä virkkeessä olevasta havainnollistavasta luettelosta, joka koskee ”vahinkoja”, jotka voivat aiheutua rekisteröidyille, ilmenee, että unionin lainsäätäjä on tarkoittanut sisällyttää käsitteeseen ”vahinko” muun muassa jo pelkän näiden henkilöiden omien henkilötietojen hallitsemiskyvyn menettämisen tämän asetuksen rikkomisen seurauksena, vaikka kyseessä olevia henkilötietoja ei olisikaan konkreettisesti käytetty väärin. Tällainen hallitsemiskyvyn menettäminen voi riittää aiheuttamaan mainitun asetuksen 82 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ”aineettoman vahingon”, kunhan rekisteröity osoittaa, että hänelle on tosiasiallisesti aiheutunut tällainen vahinko, vaikka se olisikin vähäinen, eikä tämä aineettoman vahingon käsite edellytä sitä, että osoitetaan merkittävien kielteisen lisäseurausten aiheutuminen (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2024, Agentsia po vpisvaniyata, C-200/23, EU:C:2024:827, 145, 150 ja 156 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

61 Kolmanneksi unionin tuomioistuin on jo todennut, että rekisteröidyn pelko siitä, että hänen henkilötietojaan käytetään tulevaisuudessa väärin yleisen tietosuoja-asetuksen rikkomisen tähden, voi sellaisenaan olla sen 82 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ”aineetonta vahinkoa”, jos tämä pelko ja sen kielteiset seuraukset on asianmukaisesti näytetty toteen, mikä kansallisen tuomioistuimen, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu, on selvitettävä (ks. vastaavasti tuomio 20.6.2024, PS (Väärä osoite), C-590/22, EU:C:2024:536, 32, 35 ja 36 kohta ja tuomio 4.10.2024, Agentsia po vpisvaniyata, C-200/23, EU:C:2024:827, 143, 144 ja 155 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

62 Vaikka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mainitsemat tunteet, erityisesti pelko tai harmi, voivat lisäksi olla jokapäiväiseen elämään kuuluvia yleisiä riskejä, kuten kyseinen tuomioistuin itse huomauttaa, tällaiset kielteiset tunteet voivat muodostaa yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun aineettoman vahingon, kunhan rekisteröity osoittaa tämän tuomion 56 kohdassa mainitun syy-yhteyden vaatimuksen mukaisesti, että hänellä on tällaisia tunteita ja että niillä on kielteisiä seurauksia nimenomaan tämän asetuksen kyseessä olevan rikkomisen – kuten hänen henkilötietojensa kolmannelle tapahtuneen luvattoman siirtämisen –, josta aiheutuu vaara henkilötietojen väärinkäytöstä, vuoksi, ja kansallisen tuomioistuimen, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu, on arvioitava tätä.

63 Neljänneksi ja viimeiseksi tämä tulkinta on yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukainen, kun sitä luetaan yhdessä tämän asetuksen johdanto-osan 85 ja 146 perustelukappaleen kanssa, joiden mukaan 82 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua aineettoman vahingon käsitettä olisi tulkittava laajasti. Lisäksi sitä tukee mainitun asetuksen tavoite, joka ilmenee sen 1 artiklasta sekä johdanto-osan ensimmäisestä ja kymmenennestä perustelukappaleesta ja jona on varmistaa luonnollisten henkilöiden korkeatasoinen suojelu henkilötietojen käsittelyssä (ks. analogisesti tuomio 14.12.2023, Gemeinde Ummendorf, C-456/22, EU:C:2023:988, 19 ja 20 kohta ja tuomio 4.10.2024, Agentsia po vpisvaniyata, C-200/23, EU:C:2024:827, 144 ja 146 kohta).

64 Edellä esitettyjen perusteiden perusteella neljänteen kysymykseen on vastattava, että yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kyseiseen säännökseen sisältyvään aineettoman vahingon käsitteeseen kuuluvat rekisteröidyllä sen vuoksi, että hänen henkilötietojaan on siirretty luvattomasti kolmannelle osapuolelle, olevat kielteiset tunteet kuten pelko tai harmi, jotka johtuvat kyseisten tietojen hallitsemiskyvyn menettämisestä, niiden mahdollisesta väärinkäytöstä tai hänen maineensa vahingoittumisesta, kunhan rekisteröity osoittaa, että hänellä on kyseisen asetuksen rikkomisen vuoksi tällaisia tunteita ja että niillä on kielteisiä seurauksia.

Viides kysymys

65 Viidennellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siinä sallitaan se, että rekisterinpitäjän tuottamuksen vakavuusaste otetaan huomioon arvioitaessa kyseisen 82 artiklan 1 kohdan nojalla aineettomasta vahingosta suoritettavaa korvausta.

66 Tältä osin unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että koska yleisessä tietosuoja-asetuksessa ei ole säännöksiä, joissa määriteltäisiin säännöt, jotka koskevat asetuksen 82 artiklassa säädettyyn korvauksen saamista koskevaan oikeuteen perustuvan vahingonkorvauksen arviointia, kansallisten tuomioistuinten on tätä varten sovellettava kunkin jäsenvaltion kansallisia oikeussääntöjä, jotka koskevat rahamääräisen korvauksen suuruutta, kunhan unionin oikeuden vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteita noudatetaan (ks. vastaavasti tuomio 4.5.2023, Österreichische Post (Henkilötietojen käsittelyyn liittyvä aineeton vahinko), C-300/21, EU:C:2023:370, 54 ja 59 kohta ja tuomio 4.10.2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, 32 kohta).

67 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, voidaanko vahingon aiheuttajan tuottamuksen vakavuusastetta, joka on Saksan oikeudessa säädetty aineettoman vahingon rahallisen korvaamisen arviointiperuste, soveltaa myös aineettoman vahingon korvaamiseen yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan nojalla.

68 Unionin tuomioistuimen tuomioista, joista osa on annettu nyt käsiteltävän ennakkoratkaisupyynnön esittämisen jälkeen, seuraa, että viidenteen kysymykseen on vastattava kieltävästi.

69 Unionin tuomioistuin on nimittäin todennut, että kun otetaan huomioon yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklassa säädetyn korvauksen saamista koskevan oikeuden vahingonkorvaustehtävä, kansallisten tuomioistuinten on varmistettava ”täysi ja tosiasiallinen” korvaus aiheutuneesta vahingosta, kuten kyseisen asetuksen
johdanto-osan 146 perustelukappaleessa todetaan, ilman, että tällainen täysimittainen korvaus

edellyttäisi rangaistusluonteisten vahingonkorvausten määräämistä maksettavaksi (ks. vastaavasti tuomio 4.5.2023, Österreichische Post (Henkilötietojen käsittelyyn liittyvä aineeton vahinko), C-300/21, EU:C:2023:370, 57 ja 58 kohta ja tuomio 4.10.2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, 34 kohta).

70 Toisin kuin yleisen tietosuoja-asetuksen 83 artiklassa säädetään hallinnollisista seuraamusmaksuista, joiden perusteita ei sovelleta soveltuvin osin asetuksen 82 artiklan yhteydessä, tässä 82 artiklassa säädetyllä oikeudella saada korvausta on etenkin aineettoman vahingon osalta yksinomaan vahingonkorvaustehtävä, sillä mainittuun 82 artiklaan perustuvalla rahamääräisellä korvauksella on voitava korvata kyseisen asetuksen rikkomisesta konkreettisesti aiheutunut vahinko täysimääräisesti, eikä sillä ole varoittavaa tai rankaisevaa tehtävää (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2024, Agentsia po vpisvaniyata, C-200/23, EU:C:2024:827, 153 kohta ja tuomio 4.10.2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, 39–41 kohta).

71 Näin ollen on todettava yhtäältä, että yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklaan perustuvan rekisterinpitäjän korvausvastuun syntymisen edellytyksenä on sen tuottamus, joka on olettamana, ellei rekisterinpitäjä osoita, ettei se ole millään tavoin vastuussa vahingon aiheuttaneesta tapahtumasta, ja toisaalta, että kyseisessä 82 artiklassa ei edellytetä, että tämän tuottamuksen vakavuusaste otetaan huomioon määritettäessä tämän artiklan perusteella aineettomasta vahingosta maksettavan korvauksen määrää (tuomio 4.10.2024, Agentsia po vpisvaniyata, C-200/23, EU:C:2024:827, 154 kohta).

72 Tarkemmin sanottuna se, että yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohdassa säädetyllä korvauksen saamista koskevalla oikeudella on yksinomaan vahingonkorvaustehtävä, on esteenä sille, että kyseisen asetuksen rikkomisen, johon rekisterinpitäjä on syyllistynyt, vakavuusaste ja mahdollinen tahallisuus otetaan huomioon määritettäessä tämän säännöksen perusteella vahingosta suoritettavaa korvausta. Tästä seuraa, että kyseisen säännöksen yhteydessä rekisterinpitäjän asennetta ja motivaatiota ei voida ottaa huomioon, jotta rekisteröidylle tarvittaessa myönnetään korvaus, joka on hänelle konkreettisesti aiheutunutta vahinkoa pienempi, olipa kyse korvauksen määrästä tai muodosta (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, 42–45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

73 Edellä esitetyn perusteella viidenteen kysymykseen on vastattava, että yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että rekisterinpitäjän tuottamuksen vakavuusaste otetaan huomioon arvioitaessa aineettomasta vahingosta kyseisen artiklan nojalla suoritettavaa korvausta.

Kuudes kysymys

74 Kuudes kysymys esitetään siltä varalta, että unionin tuomioistuin vastaa myöntävästi joko ensimmäisen kysymyksen yhteen osaan tai kolmanteen kysymykseen eli jos on katsottava, että yleisessä tietosuoja-asetuksessa myönnetään rekisteröidylle suoraan kyseisen asetuksen säännösten nojalla tai tässä asetuksessa sallitun kansallisten säännösten soveltamisen kautta oikeus vaatia rekisterinpitäjää pidättäytymään tulevaisuudessa uudesta henkilötietojen tietoturvaloukkauksesta. Kun otetaan huomioon ensimmäiseen, toiseen ja kolmanteen kysymykseen tämän tuomion 52 kohdassa yhteisesti annettu vastaus, kuudenteen kysymykseen on vastattava.

75 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa viimeksi mainitun kysymyksen kohteen täsmentämiseksi, että Saksan oikeuden ja sen oman oikeuskäytännön mukaan aineettoman vahingon rahallisen korvaamisen alentamiseksi tai jopa poissulkemiseksi voidaan ottaa huomioon, että henkilö, jolle on aiheutunut kyseistä vahinkoa, on vaatinut vahingon aiheuttajalle kieltoa toteuttaa uusia vahinkoa aiheuttavia toimia tai saanut tällaisen kiellon määrätyksi. Se haluaa tietää, voidaanko tätä vahingonkorvauksen arviointiperustetta soveltaa myös yleisen tietosuoja-asetuksen yhteydessä, kun otetaan huomioon erityisesti unionin oikeuden tehokkuusperiaate, ja jos voidaan, missä määrin.

76 Näin ollen ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä, onko yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se, että rekisteröity on saanut sovellettavan kansallisen oikeuden nojalla määräyksen, jolla kielletään kyseisen asetuksen rikkomisen uusiminen ja johon voidaan vedota rekisterinpitäjää vastaan, voidaan ottaa huomioon kyseisen 82 artiklan 1 kohdan nojalla aineettomasta vahingosta suoritettavan rahallisen korvauksen määrän alentamiseksi tai jopa sen katsomiseksi tämän korvauksen sijaan tulleeksi.

77 Tältä osin on muistutettava – kuten tämän tuomion 66 kohdassa on todettu –, että yleisessä tietosuoja-asetuksessa ei ole säännöksiä, joissa määriteltäisiin asetuksen 82 artiklan nojalla maksettavan vahingonkorvauksen arviointia koskevat säännöt, joten kansallisten tuomioistuinten on tätä varten sovellettava rahamääräisen korvauksen suuruuden osalta kunkin jäsenvaltion kansallisia oikeussääntöjä, kunhan unionin oikeuden vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteita noudatetaan.

78 Erityisesti on korostettava, että korvauksen, joka määrätään suoritettavaksi sellaisten kanteiden yhteydessä, joilla pyritään turvaamaan yksityisten yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklaan perustuvat oikeudet, arviointiperusteilla, jotka vahvistetaan kunkin jäsenvaltion oikeusjärjestyksessä, on voitava varmistaa rekisteröidylle kyseisen asetuksen rikkomisesta aiheutunutta vahinkoa koskeva täysi ja tosiasiallinen korvaus (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2024, Agentsia po vpisvaniyata, C-200/23, EU:C:2024:827, 152 kohta ja tuomio 4.10.2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

79 Unionin tuomioistuin on jo todennut, että tehokkuusperiaatteesta johtuvissa rajoissa tietyt olosuhteet voivat vaikuttaa yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan nojalla suoritettavan korvauksen arviointiin erityisesti tämän korvauksen rajoittamiseksi. On katsottu, että jos rekisteröidylle aiheutunut vahinko ei ole vakava, kansallinen tuomioistuin voi myöntää hänelle vähäisen korvauksen, kunhan näin myönnetyllä määrältään vähäisellä vahingonkorvauksella voidaan täysimääräisesti korvata tämä vahinko, mikä kansallisen tuomioistuimen on selvitettävä. Samoin anteeksipyynnön esittäminen voi olla asianmukainen korvaus aineettomasta vahingosta kyseisen 82 artiklan perusteella erityisesti silloin, kun on mahdotonta palauttaa vahingon ilmenemistä edeltänyttä tilannetta, kunhan tällä korvausmuodolla, jos siitä säädetään kansallisessa oikeudessa, voidaan korvata mainittu vahinko täysimääräisesti (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, 35–37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

80 Nyt käsiteltävässä asiassa esitetyllä kysymyksellä pyritään selvittämään, voiko kansallinen tuomioistuin ottaa yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan soveltamisalalla huomioon rekisteröidyn saaman kieltomääräyksen alentaakseen korvausta, joka tälle voidaan myöntää aineettomasta vahingosta, sillä tavoin, että kyseinen tuomioistuin käytännössä määrää tällaisen vahingon korvaamisesta osittain rahallisessa muodossa ja osittain tämän määräyksen muodossa tai ainoastaan viimeksi mainitussa muodossa.

81 Tämän tuomion 78 ja 79 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, että sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä säädettyä korvausmuotoa voidaan pitää yleisen tietosuoja-asetuksen mukaisena vain, jos se on unionin oikeuden vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteiden mukainen, mikä edellyttää muun muassa, että sillä voidaan varmistaa rekisteröidylle aiheutuneesta vahingosta täysi ja tosiasiallinen korvaus.

82 Erityisesti on todettava, että kyseisen asetuksen 82 artiklan nojalla suoritettavaa korvausta ei voida myöntää osittain tai kokonaan kieltomääräyksen muodossa, koska kyseisessä 82 artiklassa säädetyllä vahingonkorvausta koskevalla oikeudella on yksinomaan vahingonkorvaustehtävä, kuten tämän tuomion 70 kohdassa muistutetaan, kun taas vahingon aiheuttajalle määrätyllä kiellolla on puhtaasti ennaltaehkäisevä tarkoitus. Kuten julkisasiamies on nimittäin ratkaisuehdotuksensa 86 kohdassa todennut, tällaisen määräyksen tarkoituksena on välttää vahinkoa aiheuttaneen toiminnan uusiminen ja siten välttää uudet vahingot, mutta se ei korvaa rekisteröidylle jo aiheutuneita vahinkoja.

83 Edellä esitetyn perusteella kuudenteen kysymykseen on vastattava, että yleisen tietosuoja-asetuksen 82 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että se, että rekisteröidyn sovellettavan kansallisen oikeuden nojalla saama määräys, jolla kielletään kyseisen asetuksen rikkomisen uusiminen ja johon voidaan vedota rekisterinpitäjää vastaan, otetaan huomioon kyseisen artiklan nojalla aineettomasta vahingosta suoritettavan rahallisen korvauksen määrän alentamiseksi tai etenkin sen katsomiseksi tämän korvauksen sijaan tulleeksi.

Oikeudenkäyntikulut

84 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) säännöksiä

on tulkittava siten, että

niissä ei säädetä rekisteröidyn, jota henkilötietojen lainvastainen käsittely koskee, hyväksi tuomioistuimessa käytettävästä oikeussuojakeinosta, jonka avulla hän voisi ennaltaehkäisevästi saada kielletyksi rekisterinpitäjältä sen, että se toteuttaa uuden lainvastaisen käsittelyn tulevaisuudessa, jos rekisteröity ei pyydä tietojensa poistamista. Nämä säännökset eivät kuitenkaan estä jäsenvaltioita säätämästä tällaisesta oikeussuojakeinosta omissa oikeusjärjestyksissään.

2) Asetuksen 2016/679 82 artiklan 1 kohtaa

on tulkittava siten, että

kyseiseen säännökseen sisältyvään aineettoman vahingon käsitteeseen kuuluvat rekisteröidyllä sen vuoksi, että hänen henkilötietojaan on siirretty luvattomasti kolmannelle osapuolelle, olevat kielteiset tunteet kuten pelko tai harmi, jotka johtuvat kyseisten tietojen hallitsemiskyvyn menettämisestä, niiden mahdollisesta väärinkäytöstä tai hänen maineensa vahingoittumisesta, kunhan rekisteröity osoittaa, että hänellä on kyseisen asetuksen rikkomisen vuoksi tällaisia tunteita ja että niillä on kielteisiä seurauksia.

3) Asetuksen 2016/679 82 artiklan 1 kohtaa

on tulkittava siten, että

se on esteenä sille, että rekisterinpitäjän tuottamuksen vakavuusaste otetaan huomioon arvioitaessa aineettomasta vahingosta kyseisen artiklan nojalla suoritettavaa korvausta.

4) Asetuksen 2016/679 82 artiklan 1 kohtaa

on tulkittava siten, että

se on esteenä sille, että se, että rekisteröidyn sovellettavan kansallisen oikeuden nojalla saama määräys, jolla kielletään kyseisen asetuksen rikkomisen uusiminen ja johon voidaan vedota rekisterinpitäjää vastaan, otetaan huomioon kyseisen artiklan nojalla aineettomasta vahingosta suoritettavan rahallisen korvauksen määrän alentamiseksi tai etenkin sen katsomiseksi tämän korvauksen sijaan tulleeksi.

Allekirjoitukset